

[Landbrugsministeren.]

tidligere Afvandsplaner har vist, at der kan komme Tider, hvor Forholdene af en eller anden Grund har ændret sig, saa at Planen, selv om den, da den blev gennemført, ansaas for at være meget rentabel, alligevel har vist sig ikke at kunne holde i Længden, og der er kommet til at foreligge Forhold, der har gjort, at det er blevet et stort Underskudsprojekt.

Derfor er det, jeg siger, at man maa være paa den sikre Side, før man gaar til Gennemførelse af en saadan Plan, og at man bliver en lille Smule mistænkelig, det synes jeg, man har Grund til, naar ingen private Folk ønsker at gaa ind i Planen. De Herrer staar jo op her Gang efter Gang, den ene efter den anden, og advarer mod nye Udgifter, men de kommer alle sammen og kræver, at man skal gennemføre Foranstaltninger, som i alt Fald betyder et stort Udlæg for Statskassen.

Om det kan forrente sig? ja, det har man Formodning om, men man har ingen Sikkerhed derfor, og de Herrer er heller ikke selv sikre paa det, for saa gik de jo nok i Gang med det selv.

Naar det ærede Medlem saa siger, at der kan oprettes 900 nye Brug, saa er det ærede Medlem ene om denne Opfattelse, for Jordlovsudvalget, hvori ogsaa det ærede Medlems Meningsfæller er med, har afgivet en Indstilling, hvori der udtrykkelig staar, at man ikke anser det for muligt at oprette nye Brug ude i det indtørrede Areal, som vil fremkomme ved Vandstandssænkningen, og som Staten vil faa i sit Eje, hvis Planen gennemføres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Ja, nu hørte jeg til min Glæde, at Ministeriet netop staar i Færd med at undersøge Forholdene deroppe ved Øland og Gjøel, saa der kan maaske komme noget godt ud af det. Men Folk deroppe kan ikke forstaa, at medens Staten ved andre Inddæmningsforetagender ikke har forbeholdt sig noget Jord — endda hvor der var Tale om meget bedre Jord end her —, saa forbeholder Staten sig sin Ejendomsret heroppe, hvor Forholdene dog er vanskeligere, og hvor de tørlagte Arealer ikke er af nær den gode Beskaffenhed, som de har været andre Steder. Saa sagde den højtærede Minister, at jeg havde talt om, at det var værdifuld Jord. Ja, der har jeg tænkt paa den Jord, som ligger længere tilbage, og som kunde faa Nytte af

en Afvanding paa 1 Meter eller saa, mer eller mindre, og det er jo rigtigt, og det synes jeg, at Staten ikke bør stille sig hindrende i Vejen for. Men at Jægerinteresser at bevare en 7 000—8 000 Tdr. Land vandlidende Jord, der kunde afvandes og give gode Afgrøder, det synes jeg dog, er for stort et Hensyn at tage baade til Fuglene og til Jægerne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg ved meget godt, at de 900 Tdr. Land ny Jord, der indvindes, rimeligvis ikke i ret høj Grad egner sig til Bebyggelse og saaledes til at tjene som Grundlag for selvstændige Hjem. Jeg tror for Resten, jeg sagde 900 Hjem, det bliver da kun 1 Td. Land til hver; det skal altsaa være 90 Hjem, men det kan jo i Kampens Hede let ske, at man siger et Nul for meget. Jorden kan maaske ikke bebygges, men 3 000 Tdr. Land bliver dog hævet saa meget, at den fra at være Udmark for en stor Del kan bebygges; der er Muligheder for et stort Antal nye Hjem deroppe, det er jeg ikke i Spor af Tvivl om. Det, jeg er skuffet over, er simpelt hen det, at Landbrugsministeren har haget sig fast i, at det er mærkeligt, Beboerne ikke selv vil gaa i Gang med det, da det ser saa gyldent ud; det gør ham betænkelig. Jeg gjorde opmærksom paa forleden Dag, at Lods-ejerlaget mener ikke selv at kunne gøre det, fordi de ikke kan tvinge en enkelt Mand, som eventuelt ikke vil gaa med dertil, det er Vanskeligheden. Jeg vilde ikke have krævet det mindste mere, hvis Ministeren blot havde sagt, at han skulde tage det under velvillig Overvejelse og se at finde ud af den bedst mulige Maade at fremme Sagen paa, saa vilde jeg have været tilfreds. Det, der har skuffet mig, er, at Landbrugsministeren siger: Der maa være noget muggent derved, jeg er betænkelig ved at gaa med dertil, hvorfor vil de ikke selv? At Ministeren stiller sig paa denne lunkne Maade overfor en Sag af denne Art, det er man ikke vant til, og jeg begriber det ikke, her, hvor der er Tale om en Landvinding i stor Stil, meget Arbejde og mange nye Hjem.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg kan jo ikke gøre for, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke har hørt efter, hvad jeg sagde første Gang, for da udtalte jeg